

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 13-0193453

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og kildeskatteloven

(Adgang for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder til skyldners cpr-nr. i forbindelse med overdragelse af restancer til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og hjemmel til henstand med indregnet restskat)

§ 1

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 649 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Ved overdragelsen af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden skal en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, oplyse skyldnerens cpr-nr. Inden overdragelsen skal den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, skriftligt opfordre skyldneren til inden for en nærmere fastsat frist at oplyse sit cpr-nr., medmindre den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, allerede har skyldnerens cpr-nr. Den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden er forpligtet til på anmodning fra forsyningsvirksomheden eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, til brug for kontrol af skyldnerens oplysning om sit cpr-nr. at oplyse skyldnerens cpr-nr. Samme pligt har den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden, hvis skyldneren ikke rettidigt oplyser sit cpr-nr. I den skriftlige opfordring til skyldneren skal der gives oplysning om adgangen til at indhente skyldnerens cpr-nr. hos den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

2. I § 2, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

3. I § 2, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest

ved § 7 i lov nr. 894 af 4. juli 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 89 indsættes som *stk. 2*:

»Told- og skatteforvaltningen kan meddele en person henstand med restskat m.v., der opkræves ved indregning efter § 61, stk. 3, hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke vil kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på personens aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. For fordringer, der inden lovens ikrafttræden er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden uden at være påført skyldnerens cpr-nr., kan en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, kræve cpr-nr. oplyst i overensstemmelse med § 1, nr. 1, med henblik på videregivelse til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets formål og baggrund*
- 3. Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. Adgang til cpr-nr. for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder i forbindelse med overdragelsen af fordringer til SKAT*
 - 3.1.1. Gældende ret*
 - 3.1.2. Lovforslaget*
 - 3.2. Henstand med indregnet restskat*
 - 3.2.1. Gældende ret*
 - 3.2.2. Lovforslaget*
- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige*
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 9. Miljømæssige konsekvenser*
- 10. Forholdet til EU-retten*
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 12. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Gennem de senere år er reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige flere gange blevet ændret med henblik på at effektivisere inddrivelsen og derved forhindre yderligere stigninger i de offentlige restancer.

Med dette for øje og for at sikre en effektiv administration er der behov for yderligere en lovændring, som vil sikre en mere effektiv og ressourcebesparende inddrivelse hos SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed af fordringer, som opkræves af kommunalt ejede forsyningsvirksomheder.

Efter kildeskattelovens § 61, stk. 3, indregnes restskat i forskudsskatten for indkomståret efter året for udskrivningen af årsopgørelsen. Indregningen er beløbsmæssigt begrænset til 18.300 kr., men for personer med en lav indkomst vil indregningen reducere et i forvejen lavt rådighedsbeløb. For at kunne hjælpe disse personer er der behov for at kunne yde henstand med den indregnede restskat, så denne kan betales på et senere tidspunkt.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Som et led i kommunalreformen overtog SKAT fra den 1. november 2005 inddrivelsen af kommunernes gæld. Kommunerne er således i dag forpligtede til at gøre brug af SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed for alle deres krav. Dette gælder også for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der er udskilt fra den kommunale forvaltning til drift i selvstændige selskaber i form af f.eks. aktie-, anparts- eller interessentskaber. Disse virksomheder varetager typisk opgaver på områderne vand, spildevand, fjernvarme, gas og lignende.

Effektiviteten af SKATs inddrivelse af offentlige krav afhænger i høj grad af, om fordringshaverne er i stand til at levere oplysninger vedrørende deres skyldneres cpr-nr. og cvr-nr.

I dag beror det ofte på tilfældigheder, om de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder er i stand til at levere de fornødne oplysninger vedrørende deres personlige skyldneres cpr-nr., da forsyningsvirksomhederne ikke har krav på at få disse oplysninger udleveret hverken af offentlige myndigheder eller af skyldnerne selv. Derimod er de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder altid i stand til at levere de fornødne oplysninger vedrørende deres erhvervsdrivende skyldneres cvr-nr., da der er fri adgang til oplysninger herom i Det Centrale Virksomhedsregister.

Lovforslagets formål er derfor at tilvejebringe det fornødne hjemmelsgrundlag på området, således at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, fremover altid vil være i stand til at levere det fornødne cpr-nr. på skyldneren ved overdragelse til SKAT. De kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav vil herefter systemmæssigt kunne inddrives på lige fod med andre offentlige krav, hvilket vil effektivisere inddrivelsen af forsyningsvirksomhedernes krav.

Lovforslaget har desuden til formål at skabe hjemmel til at yde personer med en lav indkomst henstand med restskat, som i medfør af kildeskattelovens § 61, stk. 3, er blevet indregnet i personernes forskudsskat. En sådan henstandspraksis blev indført i 2006, men i 2012 blev det konstateret, at denne praksis ikke havde hjemmel i lovgivningen, og den blev derfor bragt til ophør.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Adgang til cpr-nr. for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder i forbindelse med overdragelsen af fordringer til SKAT

3.1.1. Gældende ret

De kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der er udskilt fra den kommunale forvaltning til drift i selvstændige selskaber, regnes i forhold til CPR-loven for private juridiske personer.

Dette gælder også, selv om der er tale om offentlig virksomhed, som er henlagt til drift i selskabsretlig form, og selv om de pågældende selskaber er 100 pct. kommunalt ejede.

Som det er i dag, har de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder i deres egenskab af private juridiske personer i CPR-lovens forstand ikke adgang til Det Centrale Personregister på linje med offentlige myndigheder, ligesom de heller ikke i øvrigt kan få adgang til deres kunders cpr-nr. via en forespørgsel til andre offentlige myndigheder. Kunderne har heller ikke pligt til selv at oplyse cpr-nr. Medmindre kunden selv har oplyst sit cpr-nr., vil krav, der overdrages til SKAT med henblik på inddrivelse, følgelig ikke være påført skyldnerens cpr-nr.

Hvis en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed ikke er i stand til at levere et cpr-nr. på en skyldner i forbindelse med overdragelsen af et krav til inddrivelse hos SKAT, er SKAT i dag nødsaget til at oprette kravet på et fiktivt cpr-nr. Dette indebærer – foruden at skabe usikkerhed om skyldnerens identitet – at SKAT ikke er i stand til at gøre brug af lønindeholdelse over for skyldneren, da lønindeholdelse forudsætter et cpr-nr. på skyldneren.

Den manglende adgang til lønindeholdelse nedsætter effektiviteten i inddrivelsen af de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav, da lønindeholdelse er det mest effektive inddrivelsesværktøj over for denne type af restancer. SKAT er nødsaget til at inddrive gælden ved hjælp af andre inddrivelsesmidler som f.eks. udpantning (udlæg). Da de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav er karakteriserede ved at være mange og små, vil ressourcetrækket ved at anvende et sådant inddrivelsesmiddel i forhold til disse krav blive uforholdsmæssigt stort. I sin yderste konsekvens kan det manglende cpr-nr. indebære, at SKAT ikke er i stand til at inddrive et krav, inden det forældes.

Hvis en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed derimod er i stand til at levere et cpr-nr. på skyldneren i forbindelse med overdragelsen af et krav til inddrivelse hos SKAT, har SKAT mulighed for at lønindeholde for kravet og dermed yde en optimal inddrivelsesindsats.

De forskelligartede muligheder for at inddrive forsyningsvirksomhedernes krav, alt afhængig af om der foreligger et cpr-nr. på skyldneren eller ej, afstedkommer en uensartet og ineffektiv sagsbehandling. Hertil kommer, at forsyningsvirksomhederne af systemtekniske årsager må oversende sagerne manuelt (dvs. som papirpost) til SKAT, hvis der ikke foreligger et cpr-nr. på skyldneren.

Samlet betyder disse begrænsninger i forsyningsvirksomhedernes adgang til skyldnerens cpr-nr., at en automatiseret inddrivelse, der var en af hovedbegrundelserne for samlingen af hele inddrivelsesopgaven hos SKAT, ikke kan gennemføres fuldt ud i relation til forsyningsvirksomhedernes krav. Den manglende adgang til cpr-nr. vil endvidere i høj grad vanskeliggøre udnyttelsen af automatikken i EFI (Ét Fælles Inddrivelsessystem) for denne

type af krav, idet det er en forudsætning, at kravene i videst muligt omfang overdrages på cpr-nr.

Ultimo 2012 var der registreret 21.977 debitorer og 174.963 debitorforhold i SKATs inddrivelsessystemer vedrørende gæld til forsyningsvirksomheder. Den samlede gæld til forsyningsvirksomheder, der var under inddrivelse hos SKAT ultimo 2012, udgjorde godt 176 mio. kr.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige tilvejebringes en lovhjemmel, der giver de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen (typisk et administrationselskab), adgang til at kræve cpr-nr. oplyst af den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden, hvis skyldneren ikke selv oplyser sit cpr-nr. efter skriftligt at være blevet opfordret dertil.

Det foreslås, at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, får pligt til at oplyse skyldnerens cpr-nr. i forbindelse med overdragelsen af fordringen til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, som er SKAT.

Ligeledes foreslås det, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, inden overdragelsen til inddrivelse skriftligt skal opfordre skyldneren til at oplyse sit cpr-nr. inden for en frist, der fastsættes i den skriftlige opfordring til skyldneren, medmindre skyldnerens cpr-nr. allerede kendes.

Det foreslås endvidere, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, til brug for kontrol af den enkelte skyldners oplysninger vedrørende sit cpr-nr. kan indhente skyldnerens cpr-nr. hos den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden. Det foreslås, at samme ret består, hvis skyldneren ikke rettidigt oplyser sit cpr-nr.

Endelig foreslås, at det i den skriftlige opfordring til skyldneren skal oplyses, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, kan indhente oplysningen om skyldnerens cpr-nr. hos den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden til brug for kontrol af skyldnerens oplysning om sit cpr-nr., og at oplysningen tillige kan indhentes, hvis skyldneren ikke rettidigt oplyser sit cpr-nr.

Den skriftlige opfordring kan gives i forbindelse med den underretning, som skyldneren i medfør af § 2, stk. 4, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige skal have om overdragelsen til SKAT, inden overdragelsen finder sted.

Da oplysninger om cpr-nr. i sagens natur er personoplysninger, er den behandling af oplysningerne, som en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, foretager vedrørende skyldnerens cpr-nr., omfattet af persondatalovens regler, herunder af lovens § 11, stk. 2, nr. 1, hvorefter private må behandle oplysninger om personnummer, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Behandlingen af oplysningen om skyldnerens cpr-nr. skal derfor ske i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Endelig foreslås det, at der i loven indsættes en overgangsregel, hvorefter der også for fordringer, som inden lovens ikrafttræden er overdraget til inddrivelse hos SKAT uden at være påført skyldnerens cpr-nr., er adgang for en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, til at kræve cpr-nr. oplyst i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 1, med henblik på videregivelse til SKAT.

Hvis en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed har sendt en fordring til inddrivelse inden lovens ikrafttræden, vil skyldnerens cpr-nr. måske ikke foreligge, hvorfor inddrivelse ikke kan ske ved lønindeholdelse. Dette kunne foranledige forsyningsvirksomheden til at tilbagekalde fordringen for at genfremsende den til inddrivelse efter lovens ikrafttræden – nu med skyldners cpr-nr. Hvis en fordring tilbagekaldes, vil den imidlertid miste sin plads i dækningsrækkefølgen, jf. § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og en ny plads opnås ved genfremsendelsen. Formålet med overgangsreglen er således at sikre, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder også kan få en effektiv inddrivelse af fordringer, der er sendt til inddrivelse inden lovens ikrafttræden, uden at skulle tilbagekalde fordringerne med henblik på genfremsendelse.

3.2. Henstand med indregnet restskat

3.2.1. Gældende ret

Når årsopgørelsen for en skatteborger udskrives senest den 1. oktober i året efter indkomståret og viser en restskat, vil denne med et tillæg efter kildeskattelovens § 61, stk. 2, blive overført til det efterfølgende år med indtil 18.300 kr. (2010-niveau). Restskatten bliver således fordelt som en månedlig forhøjelse af den a conto opkrævede A-skat, B-skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Reglerne for opkrævning af restskat gennem indregning findes i kildeskattelovens § 61, stk. 3.

Restskat m.v., der overstiger indregningsgrænsen på 18.300 kr., opkræves i tre rater i

overensstemmelse med kildeskattelovens § 61, stk. 4.

SKAT indførte i 2006 med SKAT-meddelelsen SKM2006.155.SKAT en praksis, hvorefter der kunne ydes kontanthjælpsmodtagere på løbende varig hjælp henstand med indregnet restskat, fordi disse personer kunne komme i økonomisk trang ved indregningen af en væsentlig restskat. Praksis blev fulgt op af SKAT-meddelelsen SKM2007.660.SKAT, der fejlagtigt gik ud fra, at indregningen af restskat efter kildeskattelovens § 61, stk. 3, ikke var obligatorisk, men blot en mulighed. Bestemmelsen er imidlertid entydig. Der skal ske indregning af restskat m.v. med indtil 18.300 kr., hvis årsopgørelsen for skatteborgeren udskrives senest den 1. oktober i året efter det pågældende indkomstår.

Restskat opstår, fordi de foreløbige skatter har været fastsat for lavt, og den resterende skat – restskatten – må derfor opkræves senere.

Indregningen er udtryk for en opkrævning af restskatten, ikke en inddrivelse af denne, idet inddrivelse først kommer på tale, når den betalingsfrist, som fastsættes ved opkrævningen, er passeret uden betaling. Henstandsreglerne i inddrivelseslovgivningen kan derfor ikke finde anvendelse på indregnet restskat.

SKAT konstaterede i 2012, at der ikke var lovhjemmel til at undlade at indregne restskatter med indtil 18.300 kr. i forskudsskatten. Derfor blev henstandsmuligheden ophævet ved SKM2012.617.SKAT af 5. november 2012.

Skatteudvalget har i spørgsmål nr. 250 og 251 af 5. februar 2013 og spørgsmål nr. 394 af 18. april 2013 over for skatteministeren rejst problemstillingen om den manglende henstandsmulighed. Skatteministeren har i sine svar tilkendegivet, at han vil søge en løsning på problemstillingen.

Efter kildeskattelovens § 73 D kan SKAT, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, meddele henstand med skatter, som personer, selskaber, foreninger m.v. er pålignet eller har skullet indeholde. Bestemmelsen anvendes dog ganske restriktivt og fortrinsvis i tilfælde, hvor der foreligger myndighedsfejl, force majeure eller force majeure-lignende situationer. Økonomisk nød indgår ikke som et kriterium.

Tilsvarende indeholder kildeskattelovens § 89 hjemmel til, at SKAT, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, kan indrømme en skattepligtig midlertidig fritagelse for betaling af A-skat, B-skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Fritagelsen kan gøres betinget af, at der svares renter med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned for den tid, fritagelsen omfatter.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 89 indsættes et stk. 2 med en udtrykkelig hjemmel til at give henstand med indregnet restskat m.v., hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke vil kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på personens aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige.

Henstanden vil indebære, at den indregnede restskat m.v. opkræves særskilt til betaling på et senere tidspunkt efter SKATs bestemmelse. Tidspunktet for betalingen vil derfor være udtryk for henstandsperiodens længde. Der skal ved fastsættelsen af disse betalingstidspunkter ikke foretages en vurdering af personens betalingsevne, da henstandsperioden skal være den samme for alle personer, der opfylder betingelsen for at få henstand. Der beregnes ikke renter af henstandsbeløbet i henstandsperioden.

Henstandsbetingelsen vil være opfyldt, hvis personen på det tidspunkt, hvor personen anmoder om henstand, har en med det indregnede beløb justeret nettoindkomst, der som følge af sin størrelse vil udelukke inddrivelse af en evt. restance til det offentlige gennem en afdragsordning fastsat efter § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 922 af 24. august 2011 om inddrivelse af gæld til det offentlige. Efter denne bestemmelse fastsættes det årlige beløb, som personen skal afdrage, som en procentdel af personens årlige nettoindkomst.

For året 2013 er nettoindkomstgrænsen 105.900 kr. for personer uden forsørgerpligt over for børn, dvs. at der ikke kan inddrives forfalden gæld via en afdragsordning over for sådanne personer med en nettoindkomst på mindre end 105.900 kr. Ved forsørgerpligt over for børn er nettoindkomstgrænsen 132.060 kr.

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse til den manglende inddrivelsesmulighed gennem en afdragsordning har alene til formål at afklare, om den person, der ønsker henstand med sin indregnede restskat m.v., har en nettoindkomst, der befinder sig under den grænse, der gælder for inddrivelse gennem en afdragsordning. Både personer med og uden en restance til det offentlige kan derfor få henstand med den indregnede restskat, hvis den objektive betingelse om nettoindkomstens størrelse er opfyldt.

Den årlige nettoindkomst opgøres som den årlige bruttoindkomst fratrukket arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter § 14, stk. 4, nr. 2 a, ATP og skat. Pensionsindbetalingerne efter § 14, stk. 4, nr. 2 a, er pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren, når pensionen er et obligatorisk led i ansættelsesforholdet. I bruttoindtægten indgår også indkomst, som ifølge § 12 ikke kan gøres til genstand for lønindeholdelse.

Ved fastsættelsen af den årlige indkomst anvendes som udgangspunkt oplysningerne fra indkomstregisteret, idet den laveste af de seneste to måneders indkomster omregnes til

årsindkomst, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4. Hvis der ikke foreligger oplysninger fra indkomstregisteret om personens indkomst, fordi indkomsten ikke indberettes til registeret, eller hvis en væsentlig del af den indberettede indkomst består af B-indkomst, kan i stedet seneste årsopgørelse anvendes, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 5. Disse afdragsordninger er nærmere beskrevet i SKATs Juridiske Vejledning, afsnit G.A.3.1.1.1.

Når personen modtager sin forskudsopgørelse, vil personen kunne konstatere, om der i det kommende indkomstår vil ske en indregning af restskat m.v. i forskudsskatten. I forbindelse med den tidligere, uhjemlede henstandspraksis hos SKAT blev der gennemført en undersøgelse, der skulle belyse antallet af henvendelser fra personer, der ønskede en henstand. Efter udsendelsen af forskudsopgørelsen i efteråret 2010 modtog SKAT de første henvendelser i uge 47, nemlig 26. Langt de fleste henvendelser, nemlig 287, blev dog modtaget i uge 5, 2011. Det kan forklares med, at personerne da kunne konstatere, at der for januar 2011 – som følge af indregningen – blev udbetalt et mindre beløb end tidligere.

Hvis en person fremsætter sin henstandsansøgning i året for udskrivningen af årsopgørelsen, vil den restskat m.v., der indregnes i forskudsskatten for det følgende indkomstår, ikke indgå i den skat, der skal fratrækkes ved opgørelsen af den årlige nettoindkomst efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1. Den årlige nettoindkomst, der på dette tidspunkt – året inden indregningsåret – opgøres til brug for henstandsansøgningen, vil derfor skulle fratrækkes det indregnede beløb ved opgørelsen af den årlige nettoindkomst, hvis størrelse er afgørende for, om betingelsen for henstand er opfyldt.

Hvis personen først anmoder om henstand med restskatten m.v. i f.eks. februar måned i det indkomstår, hvor restskatten m.v. opkræves ved indregning, vil en del af restskatten m.v. være betalt. Det skyldes, at de skattebeløb, der er opkrævet for et år, hvortil der er overført restskat m.v., anses for medgået først til dækning af den overførte restskat m.v., jf. kildeskattelovens § 61, stk. 3, sidste pkt. Der kan ikke gives henstand med et beløb, der allerede er betalt, og den restskat m.v., der i dette tilfælde kan gives henstand med, vil derfor være reduceret med det beløb, der blev betalt i januar måned.

Der skal med den foreslåede henstandsregel ikke foretages en ressourcekrævende betalingsevnevurdering ved en ansøgning om henstand med indregnet restskat m.v. Reglen er gjort objektiv, fordi der alene tages hensyn til personens aktuelle nettoindkomst.

En person, der anmoder om henstand med den indregnede restskat m.v., vil derfor få henstand, hvis personen opfylder den objektive betingelse om nettoindkomstens størrelse.

Personer på varig kontanthjælp, der var målgruppen for den SKAT-meddelelse, SKM2006.155.SKAT, der indførte den tidligere henstandspraksis, vil som følge af den

foreslåede bestemmelse få henstand, hvis de anmoder herom.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget om cpr-adgang til kommunalt ejede forsyningsvirksomheder vurderes at medvirke til, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders restancer lettere vil kunne inddrives ved lønindeholdelse, hvorved de samlede restancer vil falde. Den bedre inddrivelse af krav fra kommunalt ejede forsyningsvirksomheder kan i et vist omfang forsinke inddrivelsen af skattemæssige krav, hvilket umiddelbart vil medføre en provenuvirkning i form af et rentetab for det offentlige samt risiko for højere afskrivninger. I modsat retning trækker dog indtægter i form af flere morarenter til det offentlige, hvis inddrivelsesperioden for de skattemæssige krav stiger. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der kan danne baggrund for at skønne over de samlede provenuvirkninger for det offentlige, men de vurderes samlet at være begrænsede.

Forslaget om at kunne yde henstand med indregnet restskat vil have økonomiske konsekvenser, der dels vil bestå af en vis udskydelse af skattebetalingen, idet den berørte persongruppes restskatter ellers ville blive indregnet i forskudsopgørelsen for det efterfølgende år, dels vil resultere i et eventuelt mindreprovenu, i det omfang stigningen i de afledte restancer i sidste ende øger statens afskrivninger på uerholdelige indkomstskatter.

Der foreligger kun begrænsede statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for at skønne over, hvor store ændringer i restancerne forslaget vil medføre. På baggrund af oplysninger om anvendelsen af den hidtidige henstandsmulighed vurderes restancerne med en vis usikkerhed at stige med i størrelsesordenen 5 mio. kr. årligt. Der er herved taget hensyn til, at forskudsprocessen i de kommende år vil blive forbedret, hvorfor de forventede restskatter for de berørte borgere formentlig vil blive mindre.

Der foreligger heller ikke statistiske oplysninger om sammenhængen mellem ændringer i restancer samt i efterfølgende afskrivninger af uerholdelige skatter. Ligeledes med stor usikkerhed skønnes stigningen i afskrivningerne at kunne beløbe sig til i størrelsesordenen 1 mio. kr. årligt, der vedrører staten. Skønnet for mindreprovenuet bygger på, at omkring 20-25 pct. af restancerne erfaringsmæssigt ikke kan inddrives og derfor må afskrives. Da forslaget erstatter en hidtidig henstandsmulighed, hvor der også blev givet henstand, vurderes det fulde mindreprovenu fra stigningen i afskrivningerne at fremkomme fra og med 2014.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om cpr-nr.-adgang for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder skønnes ikke at medføre omkostninger til systemtilretning. Det skønnes, at SKAT skal anvende 0,1 årsværk til at indsætte indberettede cpr-nr. på allerede eksisterende restanceforhold uden cpr-nr., hvilket medfører en ubetydelig engangsomkostning. Forslaget skønnes således ikke at have

nævneværdige administrative omkostninger for SKAT.

Forslaget om hjemmel til at yde henstand med indregnet restskat skønnes ikke at medføre engangsomkostninger. Forslaget skønnes at medføre løbende driftsomkostninger til 4 årsværk til kundeservice og sagsbehandling svarende til ca. 2,4 mio. kr. årligt.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil indebære, at der må forventes at ske en stigning i antallet af borgere, som vil blive sat i lønindeholdelse for deres gæld til det offentlige. Omvendt må det forventes, at der vil ske et fald i antallet af borgere, som vil blive udsat for andre inddrivelsesskridt, som SKAT hidtil har været nødsaget til at gøre brug af i stedet for lønindeholdelse, hvis der ikke har foreligget et cpr-nr. på skyldneren. Lovforslaget vurderes derfor samlet set ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AERådet, AgroSkat, ATP, Business Danmark, Cepos, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finansrådet, FOA, FSR – danske revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Forsikring & Pension, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, retssikkerhedschefen i SKAT, SRF Skattefaglig Forening, Videncentret for Landbrug, Vurderingsankenævnsforeningen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes samlet set kun at medføre et beskedent mindreprovenu.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget medfører en administrativ forenkling i SKATs sagsbehandling på restanceområdet i relation til inddrivelsen af de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav.	Lovforslaget skønnes at medføre løbende driftsomkostninger på ca. 2,4 mio. kr. årligt.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget har samlet set ikke nævneværdige positive administrative konsekvenser for borgerne.	Lovforslaget har samlet set ikke nævneværdige negative administrative konsekvenser for borgerne.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget medfører, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, får pligt til at oplyse skyldnerens cpr-nr. i forbindelse med overdragelsen af fordringer til SKAT.

Inden overdragelsen skal den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, skriftligt opfordre skyldneren til at oplyse sit cpr-nr. inden for en nærmere fastsat frist, medmindre skyldnerens cpr-nr. allerede kendes.

Den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden er forpligtet til at oplyse skyldnerens cpr-nr., hvis forsyningsvirksomheden eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, anmoder om oplysningen til brug for kontrol af skyldnerens oplysning om sit cpr-nr., eller hvis skyldneren ikke rettidigt har oplyst sit cpr-nr.

I forbindelse med den skriftlige opfordring til skyldneren, der kan finde sted i forbindelse med den underretning, der i medfør af § 2, stk. 4, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige skal gives skyldneren, inden fordringen sendes til SKAT, skal den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, oplyse skyldneren om adgangen til at indhente skyldnerens cpr-nr. hos den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden til brug for kontrol af skyldnerens oplysning om sit cpr-nr., eller hvis skyldneren ikke rettidigt oplyser sit cpr-nr.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 2, stk. 5-7, bliver til § 2, stk. 6-8.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 2, stk. 5-7, bliver til § 2, stk. 6-8.

Til § 2

Med bestemmelsen indsættes i kildeskattelovens § 89 et stk. 2 med en udtrykkelig hjemmel til at give en person henstand med indregnet restskat, hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke vil kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på personens aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige.

Det vil være tilfældet, hvis personen har en årlig nettoindkomst, der på tidspunktet for anmodningen om henstand vil udelukke inddrivelse gennem en afdragsordning fastsat efter § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 922 af 24. august 2011 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Indregningen skal medføre, at der ikke vil være mulighed for inddrivelse ved en afdragsordning. Ved opgørelsen af den årlige nettoindkomst, der afgør, om der skal gives henstand som følge af personens anmodning herom, skal det indregnede beløb derfor være fratrukket.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.2.2.

Til § 3

Efter bestemmelsen er der også for fordringer, som inden lovens ikrafttræden er overdraget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden at være påført skyldnerens cpr-nr., adgang for en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, til at kræve cpr-nr. oplyst i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 1, med henblik på videregivelse til restanceinddrivelsesmyndigheden. Når oplysningen om cpr-nr. er modtaget, skal oplysningen videregives til restanceinddrivelsesmyndigheden, der herefter vil kunne inddrive fordringen ved lønindeholdelse under bibeholdelse af den plads i dækningsrækkefølgen, der blev opnået

ved fordringens overdragelse til restanceinndrivelsesmyndigheden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret senest ved § 2 i i lov nr. 649 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 1

1.

§ 2

§ 2

Stk. 5. Ved overdragelsen af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden skal en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, oplyse skyldnerens cpr-nr. Inden overdragelsen skal den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, skriftligt opfordre skyldneren til inden for en nærmere fastsat frist at oplyse sit cpr-nr., medmindre den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, allerede har skyldnerens cpr-nr. Den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden er forpligtet til på anmodning fra forsyningsvirksomheden eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, til brug for kontrol af skyldnerens oplysning om sit cpr-nr. at oplyse skyldnerens cpr-nr. Samme pligt har den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden, hvis skyldneren ikke rettidigt oplyser sit cpr-nr. I den skriftlige opfordring til skyldneren skal der gives oplysning

om adgangen til at indhente skyldnerens cpr-nr. hos den kommunale ejer af forsyningsvirksomheden.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

§ 2,

Stk. 5. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skal, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens forhold efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, underrette

restanceinddrivelsesmyndigheden herom og kan i den forbindelse anmode

restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen eller at sende sagen tilbage til fordringshaveren med henblik på, at fordringshaveren kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringer, der er omfattet af refusionsret fra statskassen, sendes ikke tilbage til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren har forestået opkrævningen, jf. dog stk. 6.

§ 2

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-6, herunder en beløbsmæssig mindstegrænse for fordringer, der overdrages til inddrivelse og om fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, tilbagekaldelse af fordringer til opkrævningsmyndigheden, størrelsen af fordringer m.v., som der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med, og om tidsfrister for afdragsvis betaling og henstand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om, at overdragelse af fordringer kan ske elektronisk.

2.

§ 2,

Stk. 6. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skal, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens forhold efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, underrette

restanceinddrivelsesmyndigheden herom og kan i den forbindelse anmode

restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen eller at sende sagen tilbage til fordringshaveren med henblik på, at fordringshaveren kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen.

Fordringer, der er omfattet af refusionsret fra statskassen, sendes ikke tilbage til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren har forestået opkrævningen, jf. dog stk. 7.

3.

§ 2

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-7, herunder en beløbsmæssig mindstegrænse for fordringer, der overdrages til inddrivelse og om fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, tilbagekaldelse af fordringer til opkrævningsmyndigheden, størrelsen af fordringer m.v., som der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med, og om tidsfrister for afdragsvis betaling og henstand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om, at

overdragelse af fordringer kan ske elektronisk.

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 894 af 4. juli 2013, foretages følgende ændring:

§ 89. Når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, kan told- og skatteforvaltningen indrømme en skattepligtig midlertidig fritagelse for betaling af A-skat, B-skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Fritagelsen kan gøres betinget af, at der svares renter med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned for den tid, fritagelsen omfatter.

1. I § 89 indsættes som *stk. 2*:

»Told- og skatteforvaltningen kan meddele en person henstand med restskat m.v., der opkræves ved indregning efter § 61, stk. 3, hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke vil kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på personens aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige.«